

“El que està generant aquest conflicte és una unió de la plantilla que no s'havia donat fins ara”

Entrevistem en Jordi Jiménez, treballador de la Mercedes Benz i membre del Comitè d'Empresa per la FTC-IAC (Federació de Treballadors de Catalunya - Intersindical Alternativa de Catalunya). L'acompanya en José Gastón, treballador a qui ja vam entrevistar anteriorment.

Ens podries explicar la situació actual del conflicte? Quines són les posicions de l'empresa i del comitè?

JJ: La situació és que l'empresa ha presentat l'ERO (Expedient de Regulació d'Ocupació) per forçar i obligar al comitè a negociar el pla social alternatiu que oferien. Aquest és un pla que des del primer moment, el 5 d'octubre, nosaltres ja ens negàvem a parlar-ne. Volem continuar treballant i tenir solucions. No volíem que ens omplissin el cap de xifres, sinó conservar la feina. Com que en les reunions de mediació de la vaga no trobaven cap espai o esclatxa per colar-ho, van decidir ficar l'ERO, que obliga l'empresa a presentar un pla social alternatiu. S'obre un període de consultes i negociació que té com a intermediari l'administració. En concret, hi ha una inspectora de treball que fa que les dues parts parlin de bona fe.

Ara, l'empresa pressiona, i l'administració també, perquè no hi hagin vagues pel mig, per mirar de començar a parlar d'això; l'assemblea va decidir suspendre les jornades de vaga del 13 i d'avui 15, com a gest de bona voluntat, i de cara també a l'administració. És fàcil criminalitzar els treballadors, i per això hi vam optar. Però tot i això, aquesta és la nostra força: que [la planta de] Vitòria estigui aturada, que a [la seu d'] Alemanya arribin les notícies... perquè el proveïdor de motors i caixes de canvi del vehicle que nosaltres fem està a Alemanya. Si s'atura la producció, s'atura a allà, tot el parc de proveïdors que hi ha a Vitòria també té problemes, hi ha empreses d'allà que ja tenen expedients sobre la taula per la problemàtica que hi ha, ja que es treballa amb sistema just-in-time per reduir estocs i emmagatzematge de peces; tothom treballa amb un, dos o tres dies de diferència entre l'empresa que munta i la que posa la matèria prima. Això és un efecte en cadena. I com que nosaltres fem el bastidor del vehicle, el xassís, que és el primer que es comença a muntar, no tenen la possibilitat d'evitar-ho.

Vam començar a negociar el dilluns d'aquesta setmana [12 novembre]; nosaltres, el Comitè, estem demanant com a primera opció mantenir els llocs de treball, i l'empresa va amb la mateixa història del primer dia del seu pla social, que una part se'n va a la “joint venture” amb Estampaciones, una altra part diuen que la recol·locaran en altres empreses, prejubilacions i indemnitzacions. I ens posen damunt la taula les quantitats que ells volen oferir; dilluns diuen que la data de tall per jubilar són 52 anys, i pels altres treballadors 50 dies per any treballat; que només necessiten 150 treballadors per començar la nova activitat.

Nosaltres no volem res d'això: qüestionem perquè hem d'anar a 50 kilòmetres de distància, que això no és oferir feina. Si ho fan com a opció de futur per baixar el cost de producció i per optar a nous projectes, no té sentit que hagin d'invertir per anar amb les instal·lacions a un altre lloc, i que a sobre ens hagin de pagar més diners perquè ens mantindrien les condicions contractuals que tenim aquí (els drets, el conveni, etc.), i a més ens hauran de pagar el cost del transport. On està el benefici per ells? Nosaltres els acusem que el que volen és oferir una oferta de treball que no és real, sinó que compten que hi haurà gent que ja d'entrada dirà que no, perquè per problemes familiars és impossible que algú es plantegi d'anar-hi perquè té fills, perquè té cura d'algun familiar...si t'has de llevar a les 4 del matí... El que pensem és que contractaran gent per 800, 900 o 1000€, i d'aquí és on trauran el benefici. Amb això ja hi compten, perquè hi ha declaracions de l'Ajuntament d'Esparreguera que diuen que aviam si no van tots els treballadors i la taxa d'atur del poble baixa. Nosaltres diem que “si el problema és la ubicació, tot i que vostès diuen que no tenen cap interès en els terrenys, parlem-ne”, perquè nosaltres no estem tancats a negociar una alternativa sempre que mantinguin els llocs de treball i seguim pertanyent a Mercedes Benz per optar a futurs projectes, ja que aquest que estem fent té durada fins al 2014, que és la vida del vehicle.

¿Per què no es coordinen amb el Departament de Treball, amb Urbanisme, amb la Conselleria d'Universitats, Innovació i Empreses i agafen uns terrenys al Consorci de la Zona Franca, o a la primera corona, a Montcada, a Barberà, en algun polígon industrial, i fem allà unes instal·lacions en condicions, que hi hagi inversions en R+D+i, un projecte que sigui creïble, i pel que nosaltres puguem entendre que s'hagi de sortir d'aquí per les necessitats que hi hagin d'equipaments?, però anem a un projecte industrial que té cara i ulls, mantenint els llocs de

treball que tenim, o més, si el que es vol és apostar per treball de qualitat i amb futur. Si l'empresa no va en aquesta línia, per nosaltres és que volen tancar perquè volen agafar els beneficis d'aquí. Com que a MB li preocupa molt la seva imatge comercial i social (malgrat que qui compra un Mercedes potser no està massa sensibilitzat), no interessa donar una imatge de tancament d'acomiar gent, sinó que es queden aquí a la vora i a sobre donen feina. Una manera de vendre-ho socialment és que no surten de Catalunya, i a nivell polític està vist amb bons ulls, com va fer, per exemple, el senyor Antoni Soy.

El plantejament de l'empresa, doncs, és veure si nosaltres acceptem vendre els nostres llocs de treball per quatre duros, ja que si compares el que ofereixen amb els beneficis que tenen és una merda. Nosaltres fem especial èmfasi que el que volem és conservar els llocs de treball i que sigui una aposta de futur.

Dilluns vam sortir de la reunió emplaçant-nos a dimecres, i ahir [14 de novembre], l'empresa torna amb el mateix, concreta els percentatges en l'edat de jubilació; que dels 52 als 55 anys t'ofereixen un 65%, del 56 als 58, un 75%, de 59 endavant, un 80%. I a més és obligatori per tothom qui està en aquesta edat. Per la gent que indemnitzen, a part dels 50 dies [per any treballat], un pagament únic de 3000€.

També diuen que posaran un autocar aquí a la porta del centre de Sant Andreu fins a la porta del d'Esparreguera, però que quan hi hagi menys de 25 persones que fan aquest servei el trauran, i que cobraran 60€ per persona, durant 3 anys com a molt, per tal de compensar el temps invertit. Al nostre entendre, l'empresa se'ns està pixant a sobre, quan nosaltres hem fet el gest tant important de suspendre la vaga dos dies, ja que el nivell que estaven agafant les mobilitzacions era molt bo. Havíem de transmetre a la plantilla, a l'assemblea, que potser era adient fer-ho, perquè podria ser un pas enrere per després ser-ne dos endavant, o una forma d'intentar solucionar el conflicte; que per nosaltres no quedés. I resulta que ens vénen amb això... no ho acceptem, i no només ens plantejem continuar amb el calendari que tenim, sinó afegir aquests dos dies que hem suspès.

Com es van desenvolupar els tres dies de vaga de la setmana passada? Com es presenten els que han de venir?

JJ: Les vagues eren el 6, el 7 i el 8. El dijous 8 vam fer assemblea a la porta.

JG: No hem anat enlloc, la força, allò fonamental, és aturar Vitòria. No treballar per no fer vehicles.

JJ: Van anar molt bé. I seguim mantenint dies de vaga per 20, 21, 22, 27 i 29 de novembre. Demà tenim altre cop reunió, el canvi en la postura de l'empresa ha de ser substancial perquè nosaltres comencem a entrar en aquestes històries. Cada cop veiem que és més complicat assegurar el lloc de treball, perquè l'empresa, clarament, s'està desmarcant d'aquesta opció.

Esteu en contacte amb l'administració?

JJ: Avui ens hem reunit amb la regidora del Districte, la Gemma Mumbrú. I parlar amb Treball, o el senyor Huguet, és una opció que ell mateix ens va oferir quan hi vam parlar, es pot coordinar una reunió a quatre bandes i buscar alternatives. Això li hem recordat a la regidora, perquè ella està molt vinculada amb Urbanisme a l'Ajuntament de Barcelona. I és que no serà la primera empresa que agafa els beneficis de vendre això, indemnitza qui no vulgui treballar, fa inversió, i a sobre treu benefici. Per què no ho poden fer si la seva intenció és continuar aquí i preparar l'empresa per optar a nous projectes? En canvi, posen condicions que ningú acceptarà, el que volen és tancar; en aquest cas, nosaltres els diem que ja veurem per quant posem a la venda el nostre lloc de treball, que en cap cas serà el que vostès ofereixen. Perquè pel que ofereixen, fer fora la gent els pot costar 40 milions d'euros, quan en poden treure 500 o 600 dels 100.000 m² que hi ha aquí.

Aquest terreny que ocupa l'empresa gairebé no li ha costat diners a la Mercedes. Abans estaven al Psg. Sant Joan, d'on en van haver de marxar pel soroll que feien, ja que construïen motors d'aviació. Quan va venir aquí, tot eren horts. Arrel de la guerra del 36, Franco ho va expropiar, i va muntar l'Empresa Nacional de Motores de Aviación (ENMASA), i aquí es van fer també motors d'aviació pels avions alemanys de la 2a Guerra Mundial. Després, va passar a mans de l'INI (Instituto Nacional de Industria), fins que un dia va arribar Daimler i va començar a adquirir parts dels terrenys, i després d'algunes ampliacions de capital és Mercedes qui en té més accions, el propietari. Ara MB té un holding a l'Estat espanyol que inclou immobiliàries, serveis financers, etc. L'empresa pretén fer un negoci rodó a costa nostra. Potser hi ha qui, a nivell polític, està interessat en això. Si ens adrecem a l'Ajuntament,

ens diuen que no tenen cap conversa amb MB en referència al futur ús dels terrenys. Nosaltres volem feina, però si hem de vendre el lloc de treball, els ho farem pagar car; de moment, aquesta és la posició de l'assemblea. Perquè la situació de cada família i persona té les seves particularitats. Què passarà amb el temps no ho sabem, però la nostra intenció és continuar lluitant fins al final. Som conscients que som un referent per moltes petites empreses que els passa el mateix i no tenen ni tant sols la possibilitat de fer difusió del seu conflicte perquè són menys gent i els foten al carrer i aquí no se n'assabenta ningú. Nosaltres estem com la gent de Frape [Behr], com la gent de Sintermetal (una empresa de Ripollet), que estan en situacions potser pitjors que nosaltres, que no saben què passarà amb ells/es. El nostre no és un conflicte aïllat, sinó que forma part de tota aquesta desindustrialització i pèrdua del teixit industrial de Catalunya. És important que altres empreses vegin que s'han de sumar a la lluita.

Teniu constància que la direcció hagi intentat comprar la gent, anar a buscar persones a títol individual per intentar trencar la unitat de la plantilla?

JJ: No, el que està fent l'empresa és mirar de trencar aquesta unitat a través del pla social, mirant si hi ha col·lectius de gent que es vegin reflectits en una situació concreta i en un moment donat la gent comenci a mirar per ella mateixa, que facin els seus comptes: "Si a mi m'ofereixen això, ja m'està bé". Hi ha un grup important que estem entre els 30 i els 40 [anys], però també n'hi ha un altre de 50 cap endavant, i poden intentar trencar per aquí.

JG: El grup gran som uns 300, som els que estem soldant; de 52 cap amunt no ens afecta. Si aquests 300 estem cabrejats, no hi tenen res a fer.

JJ: La decisió de l'assemblea va ser que tothom pogués decidir el que volia fer, continuar treballant, agafar alguna oferta de l'empresa, etc. Ahir, l'empresa va dir que els 420 no podien anar cap allà (no vull dir el nom perquè m'hi resisteixo), perquè diuen que no hi ha feina per tothom, que com a màxim 230. Això ja és una condició que no es pot complir, o tenim feina tots/es o no la té ningú. Ja no tothom pot decidir. A sobre, la garantia per als 150 que necessiten és de 3 anys, curiosament el mateix temps que el conveni que van signar el 21 de juliol.

La FTC no va signar el conveni, per què?

JJ: Perquè tot i que l'assemblea hi va votar a favor, en el redactat final del text definitiu es modificava el que s'havia acordat en el pre-acord: s'introduïa més flexibilitat de la que s'havia parlat, i s'ometien altres parts del pre-acord. A més, en les reunions que es van fer aquella setmana pel redactat final del conveni no es va convocar a la comissió negociadora formalment per fer la redacció, sinó que es va dir "escolta, ens veiem, tal, i fem això"... Nosaltres només vam poder ser presents en una, no vam poder ser en cap de les reunions en què es va començar a donar forma al text definitiu, perquè l'altre company estava de baixa i jo estava al torn de tarda.

Totes les reunions es feien al matí i no s'havien convocat formalment. Quan va arribar el dia de la signatura, el dia 20, nosaltres havíem estat treballant el text, havíem vist irregularitats i les vam denunciar a la reunió. L'empresa va dir que per ells allò era definitiu, ens van acusar de no treballar, de posar traves al procés, i que ells estaven en condicions de signar si els altres sindicats [CCOO i UGT] també. Tothom menys nosaltres estava d'acord i van signar. Ara estem en vies de denúncia d'aquells articles que nosaltres no consideràvem que s'havien acordat. Per nosaltres, si la majoria ho accepta, per molt que nosaltres no hi estiguem d'acord, hem de votar-hi a favor.

Abans de la vaga ja treballàveu de forma assembleària a la fàbrica?

JJ: Com a organització, ho intentem. És una aposta nostra, CCOO i UGT van més de "som la majoria i decidim". Nosaltres com a organització diem que s'ha de passar tot per l'assemblea i s'ha de decidir tot a l'assemblea; qui va forçar perquè es decidís en referèndum vam ser nosaltres. Però el pre-acord no el vam signar perquè pretenien que el signéssim abans de fer l'assemblea i vam dir que no, que no ho acceptàvem. Si l'assemblea ratificava el pre-acord, nosaltres signàvem. El que vam signar nosaltres, escrit "per manament de l'assemblea", va ser l'acta que donava fe que tal dia s'havia fet un referèndum i l'assemblea havia aprovat el contingut del pre-acord d'aquell dia. Quan es fa el redactat definitiu, on no hi podem ser, i a sobre ens passen el text definitiu la tarda del dijous 19 a les 5 de la tarda, i hem de tornar a revisar (a casa del company de baixa) tot el que havíem estat treballant, veiem que continua

havent-hi les diferències que nosaltres detectàvem. Això ho plantegem a l'assemblea de signatura de conveni, i tant l'empresa com els altres dos sindicats mostren la seva disposició i conformitat a tirar això endavant. Estem en procés de mirar legalment una denúncia, però entre les vacances, l'advocat, etc., arribem al 5 d'octubre i això esclata.

Una cosa important és que el 23 de juliol, la FTC fem entrada, al Departament de Treball, d'un text que recull tota la història d'aquesta empresa, com mica en mica hi ha hagut una davallada dels llocs de treball en el temps, que part de l'activitat s'estava externalitzant a Terrassa, i mostrem la nostra preocupació a la Conselleria de Treball perquè això pinta malament. L'empresa té damunt la taula, des del 2006, un pla de reducció de plantilla amb baixes voluntàries que a més ofereixen més diners que els que ens ofereixen ara per tancar... Les úniques contractacions que fa l'empresa ara són per substituir dones embarassades, perquè els surt gratuït, i a sobre el salari és inferior. L'única contractació nova que fa és aquella que li surt gratuïta o en treu benefici. Amb totes les incentivacions que estan fent tant el Govern central com la Generalitat per fomentar la contractació, l'empresa diu que no li surt a compte i que no ho fan. El nou conveni suposa una retallada de drets. Tot això ens indica que volen tancar, i des de fa temps venim denunciant-ho, que l'arribada del TAV aquí afectarà, etc. Vam entrar aquest document el 21 via Internet, i el 23 en paper. Un paper que està en algun calaix, segurament del senyor Salvador Àlvarez, director de relacions laborals de la Generalitat. Ara quan ha sortit el conflicte han vingut darrere nostre, trucant-nos, etc. Però formalment encara estem esperant que la senyora Consellera de Treball faci una reunió amb la representació social d'aquesta empresa per parlar d'aquest tema que nosaltres ja denunciàvem. Per nosaltres, és una manca de responsabilitat, una deixadesa.

També el fet del com l'empresa ha portat la negociació del conveni, que a Vitòria també s'hagi signat un conveni d'eficàcia limitada, que no han signat tots els sindicats... és quelcom que ja va passar el 2003, que es va utilitzar el centre de Barcelona com a pressió per al centre de Vitòria. El 2003, quan estava bloquejada la negociació del conveni de Vitòria, amb mobilitzacions importants, etc., al final l'empresa va venir aquí per firmar-ho. Això va ajudar que també se signés allà, i també un conveni d'eficàcia limitada. Això vol dir que només el firma algun sindicat, minoritari al comitè d'empresa, i només afecta a la gent afiliada a aquell sindicat. Individualment, però, els i les treballadores tenen l'oportunitat d'anar-s'hi adherint. Si després un altre sindicat s'hi vol afegir, ha de tenir la conformitat dels que ho han signat abans.

Quina pèrdua de drets laborals ha patit l'empresa?

JJ: Si agaféssim el conveni de l'any 80, per exemple, i el d'ara, al·lucinaríeu; per exemple, la quantitat de diners que hi havia pel club ciclista, club de tennis, el futbol, l'atletisme, les colònies, els regals de reis, el lot de Nadal... hi havia un rerefons social, a part dels llocs de treball que hi havia abans i de la feina que es feia: motor i caixa de canvi. Això es feia aquí íntegrament fins el 95, amb el que suposa això a nivell professional. Era maquinària de segona mà d'Alemanya, aquí hi havia persones que, amb la seva habilitat i la seva professionalitat, eren capaces de fer un motor amb aquesta maquinària. Aquestes són històries que la gent t'explica i tu al·lucines. Es feia, i amb qualitat. No és com ara, que és soldar i ja està, era molt més complexe, requeria molt més nivell professional.

Pel que fa a la retallada, també hi hauria el tema de la flexibilització, de poder disposar de nosaltres. Amb el temps, hem passat de reivindicar treballar 35 hores setmanals, a treballar-ne 53 o 48. Sí, sí, 53, perquè amb aquest nou conveni que ens han fotut, podem treballar fins a 9 hores al torn de tarda, t'hi poden obligar. Una de les coses de flexibilitat que denunciàvem que no estaven és que després d'activar dissabtes, després de perdre una de les tres setmanes de vacances, després de treballar els dies que ells vulguin, després de tot això, ens posen dos torns de treball de 9 hores. Això era la cúspide de la flexibilitat. Estem parlant de 9 hores per 5 dies, 45, més les 8 del dissabte si toca, 53. L'acudit que fem és que hem invertit el 3 pel 5... Hem anat perdent temps de dedicar a la família, per nosaltres,... per culpa del treball. I això abans es retribuïa amb hores extres, que ja de per sí els sindicats s'hi negaven. I ara resulta que treballem més, i a sobre per menys. És totalment contradictori.

En el conveni anterior, t'havien de planificar els dissabtes amb un mes d'antelació, i els confirmaven amb una setmana. Ara, en cas de necessitat, amb dos dies te'ls poden posar obligatòriament. Amb el tema de mobilitat funcional també s'han canviat els criteris, és a discreció de l'empresa. El fet de tenir nosaltres conveni propi i de tenir moltes millores per sobre de l'Estatut del Treballadors, que ho havíem aconseguit per la lluita i la mobilització des

de l'època de la transició, s'ha anat perdent pels pactes als que han estat arribant principalment els sindicats majoritaris.

Quina trajectòria sindical té l'empresa?

JJ: Després de la legalització dels sindicats van sortir CCOO i UGT. Arrel d'un col·lectiu de persones que vèiem quina era la tendència d'aquestes centrals sindicals majoritàries, es va crear el Colectivo de Trabajadores, un sindicat independent, autònom. Això va ser cap al 84. Aquest sindicat tenia relació amb la gent del COP (Col·lectiu Obrer i Popular) de Ripollet, com també la gent de Sintermetal; a Frape Behr hi havia un col·lectiu, el COA, Colectivo Obrero Autónomo Frape; amb gent de l'hospital de Sant Pau, etc. No era només a nivell d'empresa, sinó que érem diferents col·lectius independents i autònoms que ens anàvem ajuntant i que miràvem de coordinar-nos per lluitar conjuntament dintre de la nostra situació de ser petits i no tenir representació, ni a nivell estatal ni res.

Pels volts del 2001 es va crear la FTC, la Federació de Treballadors de Catalunya, que era per unir tots aquests col·lectius en un sindicat més potent i a nivell de Catalunya. L'any 2006 vam entrar a formar part de la IAC, la Intersindical Alternativa de Catalunya, que té molta presència sobretot a les administracions públiques: sanitat, ensenyament, i el funcionariat.

Quan fa que està la FTC al comitè?

JJ: Des que es va crear, el Colectivo ja hi era. Jo vaig començar al comitè sent del Colectivo, per primer cop al 99. Malgrat ser minoritaris, sempre hem estat allà. La distribució exacta del comitè són 7 per CCOO, 3 per la FTC i 3 per UGT. En aquestes passades eleccions, la segona força més votada ha estat la FTC, tot i que al col·legi d'oficines no tenim representació, tots els delegats que tenim són del col·legi del taller. D'allà se n'escullen 11, dels quals 3 són nostres. Hem aconseguit ser la segona força per davant de la UGT. I la tendència és a l'alça; les eleccions del 2003 es van fer amb 750 treballadors, això implicava 17 o 19 delegats. En aquestes eleccions, com que érem menys de 500, es baixava i escollíem 13. És a dir, baixava el nombre de representants, i nosaltres el 2003 ja en teníem 3; si baixa el nombre i mantenim els representants, vol dir que hem pujat el percentatge de vot. Anem camí de més representativitat, tot i que jo personalment no vull una majoria de ningú, prefereixo el consens. Si hi ha una majoria, qui vulgui podrà fer-ne ús legalment per decidir el que vulgui. Nosaltres tenim clar que s'ha de traslladar a l'assemblea.

Tot i que estem en aquesta situació, les coses s'estan fent a nivell d'assemblea, i això és l'important per nosaltres. Fa dos dies ho parlava amb un company, el que s'ha de donar en aquest conflicte és que els treballadors hem de tenir la capacitat de decidir què volem fer, i no que vingui ningú de fora. I tenim el risc que passi, que qualsevol secretari del metall de no sé quin sindicat vingui i fiqui la cullerada, perquè la seva organització vol, en contra del que volen els treballadors d'aquesta empresa; i no serà la primera on ha passat (conflicte de SAS, etc.).

Però el fet de treballar en assemblea ajuda que els treballadors estiguin molt més conscienciats, oi?

JJ: Sí, però això no treu que pugui passar. Que hi hagi tot un col·lectiu que són dels anys 70 endavant, no tens el bagatge de les lluites de fa anys. Nosaltres ens hem trobat tots els drets allà damunt la taula, i potser això fa que no els fem assolits per nosaltres. Si et donen una cosa que tu no has lluitat, no la valores tant com quelcom que tu estàs lluitant. Ara molt gent se n'està adonant i està valorant molt més el seu lloc de treball ara que està lluitant per mantenir-lo. Si aconseguim mantenir-lo, segurament el valorarem encara més que abans.

Amb els drets laborals passa el mateix. Pensa que potser hi ha gent que és el primer cop que fa una vaga, o el primer cop que es tira al carrer per una qüestió laboral. Com a màxim, haurien sortit per una manifestació d'aquestes grans... És una realitat que tenim aquí, això hi és i s'ha de tenir en compte quan et mobilitzes. Per això, nosaltres, com a organització, apostem pel treball de base, directament amb l'assemblea i els treballadors. Ho fem a cada moment, no perquè ara tinguem un tancament: per un conveni, pel que faci falta...

Abans hi havia molta més solidaritat entre els treballadors. Això que ara ens passa a nosaltres, o que ha anat passant en empreses de manera aïllada, abans comportava una vaga general del sector del metall, o del tèxtil, o del que fes falta. I sorties al carrer tu, el de davant, i el de més enllà. Ara, surts al carrer i la gent se't tira a sobre. Per exemple, abans d'estar en vaga, nosaltres tallàvem el carrer a l'alçada de la porta de la fàbrica, i hi havia un cabreig impressionat. Vam decidir tancar només un carril per banda i vam aconseguir l'efecte contrari:

fer difusió del conflicte, perquè repartíem papers, i la gent ja no estava empipada sinó que pitaven i ens donaven crits d'ànim. Veus que potser sí que hi ha solidaritat, però has de tenir en compte quina és la situació ara de la societat.

Us heu plantejat alguna mobilització aquí Sant Andreu, perquè s'apunten els veïns? Caldria aprofitar que molta gent encara sou d'aquí.

JJ: Hi ha contactes amb l'Associació del Bon Pastor, i hi ha la proposta de fer un recorregut per les empreses del polígon; aquesta és una proposta de l'assemblea, que s'ha dipositat en una bústia de suggeriments que hem fet. Seria anar pel polígon i fer difusió per tal d'aconseguir unir més gent.

També hem recollit la proposta de les Festes Alternatives, d'anar-hi a xerrar, i així estar més a prop de la gent d'aquí, com el fet de venir aquí a parlar amb vosaltres. També vam estar a la concentració de dissabte [manifestació contra el Meeting Point], ja que era una oportunitat per denunciar un altre cas d'especulació urbanística.

Tornant a l'ERO, com us el van presentar?

JJ: Va ser el dia de la manifestació, el dimarts 23 d'octubre. L'empresa ens acusava a nosaltres de no voler-nos reunir amb ells; la realitat és que ens havien fet arribar un email el dilluns a les 16h de la tarda convocant "Reunión para entrega de documentación", pel dimarts a les 9h del matí. Nosaltres vam dir que teníem vaga i mobilització, que no era possible. Proposàvem de veure'ns el divendres 26 a la mateixa hora. Doncs resulta que la documentació era l'ERO; van anar a un notari i ho van dipositar, per si no hi anàvem divendres. Ens van passar el registre del notari, i si no anàvem a la reunió del divendres, podíem anar al notari, on la data oficial comptaria a partir del dimarts. Cal tenir en compte que el període de consultes que s'obre, de 30 dies, és a partir de quan l'empresa ho comunica. Ho van escampar als mitjans de comunicació abans de dir-ho oficialment a la representació social, i a sobre van difamar dient que no volíem fer la reunió, quan no sabíem ni de què es tractava perquè no ho concretaven en la convocatòria, i perquè van convocar el dia i l'hora que estàvem de vaga i mobilització. S'està difamant al comitè i no és veritat, perquè és l'empresa qui està permanentment agredint als treballadors.

Hi ha hagut algun tipus de represàlies a la plantilla per la vaga?

JJ: De moment, no en tenim constància. Sí que han vingut, potser, a apretar.

JG: T'apreten, els dies que treballem, si anem més lents, o hi ha alguna incidència, els comandaments estan més a sobre teu, ens diuen que anem en compte, que els fotran el toc a ells...

JJ: Els dies que treballem ens costa més... no sé què passa amb les peces que no es poden agafar bé, serà que tenen molt d'oli, o costa molt de treure-les de la gàbia... Des que estem en conflicte, els dies que no estem de vaga, està complicat de mantenir el nivell de productivitat que hem de tenir; això està generant una mica de sensibilitat. És "normal", perquè hi ha molta pressió. Però tenim molta unió, tothom està a una.

JG: Hi va haver un cas que van cridar dos companys al despatx, i la nau sencera hi va pujar. Les escales tremolaven, van haver de baixar. Intenten espantar.

JJ: No sabem què era, però si tu en lloc de fer una comunicació a tothom et dirigeixes només a dues persones, ja els estàs acusant d'alguna cosa. La resposta de la gent va ser "tothom". Aquesta unitat que tenim està fent que no sigui necessari ni posar-se a la porta quan hi ha vaga. Els mateixos responsables de producció estan anant a les mobilitzacions. El que està generant aquest conflicte és una unió de la plantilla que no s'havia donat fins ara. Perquè fins ara, tot i que nosaltres intentàvem que l'assemblea fos qui decidís, sempre s'imposava la majoria de qui interessava. Ara, això no està passant perquè la gent és conscient del que hi ha, i hi ha una unió important de la plantilla que tant de bo es mantingui. Això és el que ens està donant la força per continuar endavant, sinó, segur que no estaríem on estem ara. Està sent fonamental. Fins i tot es va parlar de fer una caixa de resistència, per si calia. Encara no s'ha fet, però se n'ha parlat per si algú ho necessitava. Això pot ser que es doni al final d'aquest mes que és quan començarem a patir la davallada salarial per les vagues.

JG: La paga extraordinària ajudarà. I també els dissabtes, que estem anant a treballar perquè van a part. Els dissabtes estan habilitats encara que hi hagi vaga.

JJ: Com que l'empresa vol el màxim de producció com sigui, a nosaltres ens va semblar bé deixar els dissabtes perquè la gent recuperés una part dels diners que perdia amb les vagues.

De cara al futur, quines mobilitzacions teniu previstes? Segueix intacta la voluntat d'anar tots a una al Nadal per evitar el desmantellament?

JJ: El previst és que ara la pressió li hem de fer a l'Administració, perquè estem dins d'un ERO, i que al final serà el departament de treball qui aprovarà o no aquest expedient, per molt que per nosaltres és evident que no es pot aprovar perquè no té fonament, i a més l'empresa ho diu obertament, que ha presentat aquest ERO per obligar a parlar del pla social, no se n'amaguen pas. Nosaltres entenem que la pressió l'hem de fer a l'Administració perquè s'ha de posar del costat dels treballadors.

Si l'empresa sabés que no els requalificaran els terrenys com a urbanitzables tampoc no els vendrien, per part de l'Administració hi ha d'haver alguna posició en aquest tema.

JJ: De fet, l'empresa no ha dit què vol fer amb els terrenys, ha dit que vol sortir d'aquí. Nosaltres els ho preguntem, "quins són els beneficis que trauran vostès?" I no ho diuen, perquè en la memòria de l'ERO no ho han presentat. Les mobilitzacions, doncs, van dirigides a l'administració. I mirarem que siguin conjuntes amb les altres empreses que estan en conflicte. També estem parlant de menjar-nos els torrons a dins perquè potser ens hi hem de tancar, és una possibilitat que està damunt la taula, perquè el pla de l'empresa és començar el desembre a treure part de la instal·lació. Si decidim que ens hem de tancar, ho farem. Estem decidits, tampoc ens queda altra opció. Podem estar cada dia al carrer, però si hem de protegir cada dia la instal·lació, s'haurà de fer.

Entrevista realitzada el dijous 15 de novembre de 2007.

Transcrita els dies 25 i 26 de novembre de 2007.

Sant Andreu Informa't
Col·lectiu Andreuenc d'Informació Crítica
santandreu.informa@gmail.com
<http://stapinfo.bloc.cat>